

1907 61

અનામે ખુદા.

પારસી ખ્રિસ્તીયા નાટક મંડળી.

મુનશી જોહરની દીલચ્છપ કલમથી લખાયેલો.

અંનિસાર.

આગ્રની પહેલી
કીમત બે આના

સુરત.

“નારાયણ” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ કલ્ચપીઃ બજાર સુરત.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
પ્રાચીનગ્રંથમંડળ

૧૯૮૦

૬૬૬, ૮૧૨-૨

૩૬-

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

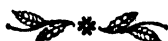
અનુક્રમાંક ૧૯૮૭ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જાંનિઆર

વિષય કોડ ૬૬૮ : ૨૦૪

બનામે .પ્રુદા.

૧૯૮૦

જાનીસાર.

૧

દાતા તોરી કરતારી પે વારી મયે સારી હયે પ્યારી પ્યારી ન્યારી
ફૂલત ફૂલત ડારી સખસે આલી હયે નીરાલી તેરી ગુલકારી
ફૂલક મલક તલક અલક રંગ તશંગ હજાર
ધૂમસે આઇ બહાર ગુલકા નીખાર
ખુલ ખુલ હર હર બોલે નીસદીન કીરતાર તેરો આધાર
તેરો વીચાર તોપે નીસાર
સખકા અફસર સખકા દાવર તુ કાદીર ગફફર

૨

છુપબી સકતા હય જમાનેમે મેરા નામ કહી
કબી પોશીદા હુવા હય કરમે આમ કહી =
જસકો મયે ખલકમે કુચ્છ ગચ્છેને ગજબ દીખલાઈ
રાસ્ત જન હાર ન હો ઉસકા કોઇ કામ કહી =
શાહે આફાક હું હયે નામ મેરા કયે ખુસર
ગંજે કાંસે સીવા હયે મેરા ધનામ કહી =

૩

જઓ જઓ નીસાર પ્યારે પીયા પર હાં હરખાર
હાં અલબેલીયાં રંગ રસેલીયાં છેલ છબેલીયાં
ગાવો સહેલીયાં
જનવારૂં શાનવારૂં ગ્યાનવારૂં ખ્યાનવારૂં વારૂં
તન મન ધન સખ મુખ દરશન
બાલ જાલ ગાલપર લટકાલી કાલી

૨

આજ રાજ સાજ રંગ રાગપર બલહારી વારી
આજ રાજ સાજ રંગ તાલસે તત થઇ તત થઇ
તત થઇ તત
ધીરકીટ ધીરકીટ ધૂમકીટ તાલ
જુમ જુમ જુમ જુમ સમગત ચાલ
દીલખર મનહર ખુશતર ચાર = જાઓ.

૪

ભલા મુજસે ધરાંકા કર કુચ્છ બયાં
લોગોસે મચ્છેને અયસા સુનાહય
કોઇ હંસી હચ્છે વહાં =
ઉસકા નીશાં કુચ્છ મુજકો ખતાવુ
તા હોવે ખુશ મેરી જા.

૫

મરનેસે મહોખ્ખતકા અસર જાચ્છે તો જાચ્છે
યે દરદ સર અયસા હય કે સર જાચ્છે તો જાચ્છે
લીલાહ તુ અયજ જખહે દીલ ઇતની મદદ કર
દો ખાતે મોહખ્ખતકી વોહ કર જાચ્છે તો જાચ્છે
ચો ખુલ ખુલાને ખાગ વોહ ગુલ આચ્છે તો કહેના
દો ખુલ મેરી કચ્છપે ધર જાચ્છે તો જાચ્છે

૬

અખ ધડી અયશકી આધરે અરે હાં હાં હાં
ચારી કરે દીલદારી કરે સરદારી કરે જોરે પ્યારી કરે
ખસ રહુ મગન ખસ રહુ મગન
ખીખીકો ખરમે લાઉં પ્યારી દુલ્હન ખનાઉ ગારીમે લોકે
સાથ જાઉં ખસ રહુ મગન ખસ રહુ મગન =

૭

પ્યારે મદવા પીયો શરાખ
જાની ખનો રંગીલે નવાખ

સોદેકા ડાલે પાની શરાબે અરગવાની
લાઇ હું રમ લાસાની બીર ઓલતામ જાની
શરાબ આબ નહી આબે જીન્દગાની હય
કે જીસકે સામને આબે હયાત પાની
આલી શરાબ હય. બડી લા જવાબ હય
નીરાલી શરાબ = પ્યારે.

૮

ચલીયે જરા ધીરે ધીરે ધીરે ધીરે ધીરે
રખના કદમ ગીનકે જરા એક દો ત્રીન પાંચ સાત.
અરરરરરર ભુલ.

શીરસે ગીનુ મય કદમ જરા
એક દો ત્રીન ચાર પાંચ છે સાત હાં
ચલત હુમક ચાલ હાં સંદુક પટક ડાલ લે સરસે બલાકો ટાલ
આયગા સીપાઇ કરેગા તબાહી થક ગયા લાઇ
અરરરર મર ગયા બાપરે

૯

શીરી પ્યારી જગમે હમેશાં યુંહી રહે ગુલજારે
બાગે જહાંમે અએશ મનાઓ આઈ હય ફસલે બહારે
અએશો ખુશીમે સબ દીન ગુજારે દુર હો સબ આજારે

૧૦

તુમ ચીજે કયા કયા લાએ
લાએ કહાંસે આયેહો =
સોદા અપના હમકો દીખાવો
દેખેતો કયાં લાએહો =

૧૧

છબી કયસી યે ગુઈયાં મોહનીયાં હય છબ કયસી
ભરમાએ લલગાએ છબ પ્યારી તે હારી ને ચારી
સે હારી બી દેશી =

૪

રાત દીન ધુંઢતે શીરતે હચ્ચે ફલકપર મહો મેહેર
લેકીન અબ તકતો ન પાયા કહીં સાની તેરા =
ખુદ્દી ખીંચ જાએ દીલ ઉસકા તેરી સુરતકી તરફ
ખીંચના ચાહે જો નકશા કબી માની તેરા = છબ

૧૨

ચલ મુવે દુર મુવે યહાંસે નીકલજ
હોજ અગાડીસે દુરે જરે મુવે લંગરે =
તુ હચ્ચે ગવાર કાઈ મચ્ચે હું સુંદરીયાં
શચ્ચેતાં તુમે દુરે = મચ્ચે
મોરી શેહેજાદી દેખે ડગરીયાં
જના હચ્ચે મુજકા જરે = જરે
લે હું મચ્ચે એક દીન તોરી ખબરીયાં ખાપડી કરં તેરી ચુરે =

૧૩

લહેંગા છુટેદારે મેરા અપન ટકેકા
અંગીયાંમે મોરે લાલ જડે હંચ
જુબનાંકે બલહારે =
નચેન્ના મોરે છેલ અખીલે
મદસે હય મતવારે =

૧૪

આશકસે અપને જાનેજાં શરમા રહે હો કયું અબસ
વસ્ત્રકા સુનકે નામયાં ઘબરા રહે હો કયું અબસ =
ખાસચ્ચે ચસ્મકી તલબ મચ્ચેને કી કયા હુવા ગજબ
કહેરસે આંખે તુમ મુજે દીખલા રહે હો કયું અબસ =
જુદ્દકા આપડી છુવા કહીયે ગુનાહ કયા હુવા
મારે ગજબકે આપ બલ યું ખા રહે હો કયું અબસ =

૧૫

અલખેલીયાં- મતવલીયાં- મદભરીયાં- પ્યારીયાં
હુન હુન નગ નગ જગત નગ નગ

ઠરકી જગ ૧ કુક ઠરકી રંજ કુંજ રંજ કુંજ
 રંજ કુંજ ધાધા અલખેલીઆં
 વારા વારા સારા તન મન ધન ન્યારા
 દીલજની મેરા લાસાની અલખેલીયાં
 આવો ગાવો સખ સારેગમ સારે નીસાધની પધમપ
 તીરકીટધા તીરકીટધા તીરકીટધા ધાધા અલખેલીયાં

૧૬

મોરી કામનીયાં તોરે ગોરે ગોરે ગાલ
 મોરી મોહનીયાં તોરે લંખે લંખે બાલ =
 મદસે હું મંખે મતવારી મતવારી મોરો ચાલ
 કાંટા લાગા પ્રેમકા મય હો ગઈ બેહાલ =
 આંખે તોરી મદભરી ડોરે પડે લાલ
 હુમક હુમક ચાલ ચલે કમરીયાં જ્યેસે બાલ =

૧૭

નાગન યે મેરે એ સુ હયે
 અખર દોનો ખીછણુ હયે
 દાતોસે ખજલ લુલુ હયે
 આંખેન્દો આહું હયે
 હયે ચાંદ મેરે રખ સાર
 અંદાજ નીરાલે ચાર
 ગજળ જાદુ હયે = આંખે
 મરતે હંય સદા દો ચાર
 દેખ રફતાર મેરી દીલદાર
 અજળ ઉલ્લુ હય = અખર

૧૮

અરે મુવે કાહે મોરી બાંહેરે મરોરીયાં
 જાન હમારી તું કાહે દુખાઈ
 હાંડ મોરી કાહે દુખાઈ ર નીમોરીયા =

૬

નેકી ગવાઇ લીની જુરાઈ
રાખ મોરી પત કહુ.તોછે કર જોરીયાં=

૧૯

હમસે બહાડે ખાત કરેગી તુ કયા અ એ નારી મગર
હમલી હય એક જુદી પુરે ભાગેગી કયા હમસે દુર
તુ હયે રંગીલી મયે હું રસીલા દોનોકા હય પુરા જોડા
જાનસે જાઉં તુજે ન છોડું કામ કરું અબ મયે ભરપુર
હિડતા મીસલે તીરકે જાઉં સાત સમનદર ચીરું મયે
તોડું સારા કુશર એ તેરા નામકા હું મયેલી કાશર.

૨૦

મોઆફ કરો મુજે મોઆફ કરો મુજે છોડો છોડો જુતી તુટેગી દેખો
આજ તેરી પુરી શામત આઈ
હાએ હાએ કયસી આશત આઈ
આજ તેરી પુરી શામત આઈ
સરકે મુડા તેહી આલે હવ્ય બરસે
નીકલે સમજકે કયા સાહબ ધરસે
ખીમા ઈસકા કરો જુરતા ઈસકા કરો
બયસા કીયા મીયાં વયસા ભરો.

૨૧

યા ઇલાહી ન હો ઇસ ઇસ્કમે બદનામ કોઈ
મયે ઉલફતકા ન જુલેસે પીએ જામ કોઈ
રંજે ગમ દરદો અલમકા ન લે ઇન આમ કોઈ
શયે હીજરાંસે ન બદલે કહીં આરામ કોઈ
જલ જુજે ખાક હો ધર દરકી તબાહી હો જાએ
ગેવશઆંસે વલેકીન ન રખે કામ કોઈ

૨૨

મુજસે રહો નમેરે મહેમાન કુરબાન જાનોજ મેરા કુરબાન
અએજ શાન કોઈ દીલમે ખાન નહીં લાના =

પ્યારી મહેમાન યુરા ન કુચ્છમાન મેરીજન હય કુરખાન
હર એક આનથા અનનન જનસે હોકે હયરાન હું દીવાના.
પ્યારે સુલતાન મએ હું પરીમાન ધસ અહેસાનકે કુરખાન
મેરી જન યે ફરમાન જનો જસે જશાન મએને માના =

૨૩

મએલા રખે આખાદ જગમે
ધસ્કે શીરીકા તુમકો ખુબારક
શાદ રહો તુમ દોનો હમેશાં
ચુંહી રહો દીલશાદ જગમે = ધસ્ક
અએશ મનાએ ખલકમે દાયમ
ગએર રહે બરખાદ જગમે = ધસ્ક.

૨૪

સુંદર હરી આરીરે દીલબર નહીરે
પ્યાર બના માન વેસોએ શાદી મુખારક હો
એ જપે નહી આ આ આ આ આ આ આ
દુલ્હા દુલ્હનકા પ્યાર બના માંદ વેસોએ શાદી મુખારકહોં
તીતીકટ ગડગીનધા રંગો ભરી રંગી સખી
રંગનવાલો રંગોકા જવાન રંગીકા જવાન રંગી
પ્યારા બના રંગી હય ગુલીસ્તાન રંગી
લાખનો મકાન સખી.
રંગો પુલન હાર સોહે રંગો પુલન કાર
રંગીલી બાદે નસીન નાચો સખી રીમ ઝીમ
કરો નહી કછુ વીલ ગાવો પાવો જરો સીન સખી.

૨૫

જપાએ ચરખસે બરખાદ હું મએ
સદા આપકમે નાશાદ હું મએ
અગરએ કોમકા મએ કોહકન હું
મગર ધક્લાસસે બરખાદ હું મએ

૮

મુજે સખ જન તે હય અહેલે આલમ
કે મશહુરે જહાં ફરહાદ હું મયે

૨૬

નેહેર અયે ફરહાદ એક સંગી બનાના ચાહીએ
અપની ઉસતાદી કે કુચ્છ જૈહર દીખાનો ચાહીએ
જીતને હો દરકાર પથર લે વોહ તુ ઉસ કોહસે
દેર ઇસમે કુચ્છ ન અખ તુજકો લગાના ચાહીએ
જહદ કર અનજમ અપના કામ તુ ફરહાદ અખ
ગર તુજે ઈન આમમે ઇસકે ખગના ચાહીએ

૨૭

મુશકીલ ખુદા હરે ખુદા હરે ખુદા મેરી સારી
કોહ કાહું અખ જહદી તડપ તડપ દીન સતીયાં
સંકટ પાપ કટે દુખ સારે
જનસે પ્રાનસે માનસે શાનસે
ગ્યાનસે ધ્યાનસે નામસે ખુશી = મુશકીલ

ખાખ પહેલા ખતમ.

૨૮

દીલ મુજ તર અખ ગમસે હય પ્યારી
જખમ જીગર પર હય મેરે કારી
તું ક્યતક બે પીર રહું મય
જુલમ સીતમ કે તીરે સહું મય
કર લીલાહ અખ તો ગમ ખારી

૨૯

શીરી પીયારી જગસે નીયારી
મીલ જુલ સખ ખુશીયાં ગાયે
કયા ગુલકારી હયે ઝુલ વારી ઝુલસે દામન બર લાયે
ખુલ ખુલ ચહકે હર ગુલ મહકે
ફલીયાં ગમ્મિયાં ખીલ જતયે

મુલશન જોખન ચમકત ઝમકત હુમકત
 હુમકત ખીલમાએ
 ડાર ડાર પર જોખન બરસે
 ડલીઆં ડલીઆં ગુનગાએ

૩૦

દીલ્લાના હુ શએદા હુ તલબગાર હુ તેરા
 અએ જાને જહાં તાલીબ દીદાર હુ તેરા = દીવાના
 નહીં મય કહાં અબ તેરી દેવડીસે નીકલકર
 રહેને દે મુઝે મએતો ગીરફતાર હુ તેરા = દીવાના
 દેખા હય ફકત તુજકો મહબ્બતકી નજરસે
 ગર જુર્મ હએ એહતોમય ગુનાહગાર હુ તેરા = દીવાના

૩૧

એજી વાહવા હજી પુરે મસાન એહ હએ કયસા અરમાન
 દુરહો મુજી શયતાન નહીં હોને કીશીરીસે શાદી
 વાહજી વાહ =
 સુરત પે કુરબા હય કાલી ભવાની
 ભુતો ખખીસો કી જાતી હય જાન
 વાહજી સીકન્દર હો બન્દર કલન્દર મછન્દર જહાં પુરેહો હયવાન

૩૨

આવો આવો સજન દીલજાન તુમખીન તલપુ હરઆન
 મોહે ચયન નહી અએ જાન દીસો જાનસે હું કુરબાં આઆઆ
 તલપત ખીતત રયન દીના મોહે ખીરહા જલાવત પ્રાન
 પાપી પપઘયા પીયા કે પુકારત હાય લગે મોહે બાન =
 જબસે ગએ મોરી સુધ હું ન લીની જયસે કઠોર સમાન
 આવો પીયા મોહે ગરવા લગાવો જાન ચલી ઇસઆન

૩૩

મએ આઝેજી ડાકઢર હું કામીલ વીલાયતસે કલ હોકે આયા હું પાસ
 જો ખીમાર હય ખાએ દવાહુ હમારી બનાઈ તો હો સત્યાનાસ

દેકર કલોરીશમ કરું કામ મચ્છે તમામ
 મોહર્ધયા હય દેસી યુનાની અંગ્રેજી દવાચ્છે જે રખતી હય
 આલા ખવાસ
 દવાઈ હય ખટમલકી ચો મેરે પાસ
 કે હો એકકે દસ ઔર દસકે પચાસ
 કોઈ બકવાસી ટરરા જે બીમાર આચ્છે
 તો હું ઉસકે મુહપર મચ્છે લકવા ગીરાચ્છે
 નલુ શીસમે મચ્છે દસમે કમ જીનહાર
 લાચાર હોયા માલદાર હાંમચ્છે ડાકટર હું પ્રસ કલાસ

૩૪

સુંદરીયા ખાસીપરી તેરે બાલે જેબનપે નીસાર
 બાલે જેબનપે નીસાર હય આદી બહાર
 નીરાલા સીંગાર =
 ઔરનકો મન જાકે લુલાવો નયના મીલાવો સયના
 લડાવો વાહ વાહ વાહ આહ આહ આહ
 કરંગી મચ્છે અચ્છે રંગીલે કો પ્યાર
 મીલ જુંલ ચલો છોડો સખ તકરાર

૩૫

બનકર ઠનકર મચ્છે આ હા હા હા વહીં ચલું
 મચ્છે લાઠિં ફસા દાગિ ઘાત કર અબી દીખા
 બાત બાતમે હું મચ્છે જાકર ગિસે બના
 ચકમા છલકે સખકો ચલકે આહા આહા
 ગુલશન મેરી જાન હય વોહ અનજાન.
 હું મચ્છે જાકર અબ અબ ગિસે બના = મચ્છે,

૩૬

હુઈ કયસી મુજપર ખેદાદ
 લખોપર નાલા હય ફરીઆદ
 હુવા અબ મય ગમસે બરઆદ
 ફેલકે જલલાદ કરો બેઆદ

હાં દીલખારા દીલકા હય હરઆન ચલી મેરી જન
 સુંદર મનહર દીલબર બરતર ખુશતર અખતર
 સરવર બરતર જન હુઇ બરબાદ કર ઈમદાદ
 જાર જાર બેકરાર અસ્ક બાર હું નીજાર શાદ

૩૭

મએતો શીરકા હું દીવાના
 કયા માલ હય જન ગવાના =
 નસીહત આપ કીસ્કો આનકર સાહેબ સુનાતે હય
 બીયાબાને અલમમે કીસકો મરને સે ડરાતે હય
 મે સચ કહેતે હંય હજરત આપયાં સીફ આજમાતે હય
 કહી જાંબાજ અપને કબોલસેબી બાજ આતે હંય
 કુચ્છ બાત નહી મરજના =
 રહાંતો તનમે ખુદ બાકી હય જને જર થોડીસી
 મુજે ઈસ વાસ્તે હય જીન્દગી દરકાર થોડીસી
 કે દીલમે રહે ગઇ હય હસરતે દીદાર થોડીસી
 એક ખેલ હય ખુન બહાના = કયા

૩૮

દરીયા ઇશકકા હએ બે પાયાં ઇસમે લાખોને મારાસર
 તાજસ્ત ગોતે ખાએ હંય પાયા ન કીનારા મગર
 સખત ઊલફ તકા હય તુફાન બહરે આલમે અયબાર
 જીસકી કીસ્તીએ જકા ઇસકી હવા લગી એકબાર
 નહી ઇસ દરીયાસે હોતી કબી હરગીજ શીર વોહ પાર
 સીવા મલકીલ મોતકે ના ખુદા ઇસકા નહી જીનહાર

૩૯

ઓ મુજ બદકાર મારતુફાની
 તુ કયા ખોલાહાં મુંહ કયા ખોલાહાં
 મર મર જાની અયસી લન તરાની
 બે અદબીસ મુહપે લાની

ઓ રીજાલે સાંપ કાલે અખલે ઉલકત કામના
બદલે શીરીકે જન શીરીસે તુ ખંજર ગલે લગા

૪૦

મએ જર લેને નહી આયાજી મએ જર લેને નહી આયા
જરેકા અપને આગ લગાએ મુજકા ક્યું દીખલાયાજી =
મુજકા તો મતલબ શીરીસે હય યહી મેરે મન ભાયાંજી

૪૧

રખ આહે તો ખેડા પાર હય દમમે કોઈ દમમે
મેરી ઈજાજત તેરે હાથ હય અખ અ એ મએલા
કયા ખએપ અગર તુ સાથ હય અખ અએ મએલા
યહી શીકર મુજે દીન રાત હય અખ અ એ મએલા
કોહ ગીરાઉં જન લડાઉ કામ બનાઉં શીરી પાઉં
દમમે કોઈ દમમે.

૪૨

હાએ પ્યારે તેરી મએને કંદ્રે વફા કુચ્છ ન જાની
કુચ્છ ન ભાએ પીયા જન જાએ પીયા
સુખ ભુલાએ પીયા તુ જલાએ પીયા હા જુન્દગાની
ન-તો-ચયન ઈસકે હય દો ઘડી
ન-તો-જગરકા ઈસકે કરાર હય
તીરે ઈશ્ક સીનેકે પાર હય
ગમે હી જરમે જરો ને જર હય

૪૩

નયન મદસે મતવાલી મોહને વાલીરે વાલીરે વાલી છબ નીરાલી
ખીરહા જરાએ જ્યા ચયન ન આએ પીયા મારીરે કદારી
હારી આલીરે આલીરે આલી છબ નીરાલી =
હાય મન મોહે લીનો પ્રાન જન છીન લીનો
જુલ્દે હય સીતમકી કાલીરે કાલીરે કાલી છબ નીરાલી

આપને જાનીકો હમ પ્રસલાએ લાએંગે
 રૂકે હમસે જહાં ગયેહો વહાં ઓકેન હમ મનવાએ લાએંગે
 તું તો ખુરેજમે મશહુર હય કામીલ કાતીલ
 નર્મ કયું હો ગયા ઈસ વકત તેરા દીલ કાતીલ
 અબ કરાબ આ ગઈ હય મેરી બીમનજલ કાતીલ
 છોડે જાદા હય મુજે કીસ લીએ બીસમીલ કાતીલ
 એક ઈશારે મેતો હલ હય મેરી મુશકીલ કાતીલ
 તુમકો પ્યારે છબીલે રસીલે ખુલવાએ લાએંગે

જાન પ્રકતમે જાએ હાએ હાએ કુચ્છ ન લાએ
 ન ચએન મોહે આએ.ન આએ મેરે શામ
 દીલ શીગારી આહોબારી અસ્કમારી.જાનીસારી
 હાય ગમ મુજે હય મુદામ
 બીસમીલ હય કાતીલ મેરાદીલ શુમાઇલ
 મએ ધાઇલ હુઇ હું લા કલામ—હાય હાય હાય
 હાય હાય હાય હાય
 ચસ્મ પુર આબ હય ઉંસપરબી જીગર જલતા હય
 હાય હાય હાય
 કયા કયા મત હય કે ખરસાતમે ધરજલતા હય
 હાય હાય હાય હાય

દુર હુવા દુર હુવા દુર હુવાજી
 ચલો ધરમે ચલો રંજ દુર હુવા
 સબકો સલામ ઓર બંદગી કરલો
 શીતાબ શબશર દુર હુવાજી
 નાએ ગાએ અયશ મનાએ
 જગડા સબકો દુર હુવાજી =

મુજતર હર દમ કે આનરસે હું બારી હાએન દીલબરરંજ
 જગર પર દીલ ધડકે અખીયાં ફડકે =
 બે કરારકો જાનીસારકો અસ્કબારકો ખીસમીલ કરકે જીતડપે =
 નયન બાન ગઈ જાન જાન મોરા મન થર થર આંસુ ભર આવે
 નીસદીન પલછીન દીન દીન ગીનગીન તડપે જીયા નહી કલપાવે
 દીલદાર યાર ગમ ખાર યાર તડપાવે હર દમ હમ દમ
 દમ દમ દમકે =

સંગરેજોમે ગૌહર થા મુજે માઅલુમ નથા
 દીલમે પથરકે શરરથા મુજે માઅલુમ નથા
 મએ ન સમજીયી તેરી આહસે હીલ જાનગા દીલ
 ઈસમે પીન્હાએ અસર થા મુજે માલુમ ન થા
 જાહેરા તેરી મોહબ્બતકા ન થા કુછબી અસર
 તુમેરે દીલમે મગર થા મુજે માલુમ ન થા
 ઈશકકે બાગમે બે તરેહ બહાર આઈયી
 તુહી ઉસ્કા ગુલેતર થા મુજે માલુમ ન થા

તેરી જીદશે મે દીન ઉલજા હુવા હય
 બલાકે પેચમે આયા હુવા હય
 તડપતા હય બ રંગે મુરગે ખીસમીલ
 શહીદે કુશતસે તે ગે જફા હય =
 ખુખાર ગલંપર ખંજર હય અબ કયસે ધીર ધરં
 પલ પલ છીન છીન તડપ તડપ દીલ તલપત કલપત
 મુજતર હય અબ કયસે ધીર ધરં
 તેરે ખ્યાલને જાલીમયે મેરા હાલ કીયા
 તેરે શીરાક ને જીના મેરા મોહાલ કીયા
 તેરી અદાને મુજે મોરીદે જવાલ કીયા

તેરી નજરને મુજે યે છુરી હવાલ કીયા
તેરી જશને મેરે દીલકો પાપમાલ કીયા

૫૦

ઓ મારે પ્રભુ હયે આસ બેહારી
એક ખીરહકી આગસે જલરહાયા
દુજી રકાબતકી લગી ચીન્ગારી
તુહી આલા તુહી આલી
આસકે ફૂલોંકા માલી
બરદે ઓ વાલી તુ ગોદ હમારી

૫૧

મારા મસ્તકાક હરવા જલ યુનેરી
જલ યુને જલ યુને જલ યુનેરી =
રાતકો મારે મછલી ઔર દીનકો યુને જલ
અયસા ફંદા ડાલ દીયા મયે હો મધ યે હાલ =
નેહ બનાઇ બનસી ઔર પ્રેમકી બાંધી ડોર
મનકી મછલી ફાંસ લીધારે તુ પૂરો ચીત ઔર =

૫૨

હમ હયે અલાયાર ખીને લાખ મારખાં
લાખ મારખાં ખીને કરાડે મારખાં
ગિઠ અલ્લાહ ન ખીસ મારખાં ન તીસ મારખાં
એક દમસે લાખ મારખાં = હમ અલાયાર
આઓ આઓ લાખ મારખાં મીઆં આઓ
ખીખી શામા યેગમ ધનકો ફરીપે ખીઠલાઓ
કયોન ખડા હયે દેવડીપર યે આનકર યહોં
સેઠ ચંદજી ખીને અલ સેઠ ચંદજી
આઓ આઓ સેઠ બડે પેટ વાલે આઓ
શામાજી અબ ધનકાબી તુમ પારસલ કરત ઓ
મે બરાતકી બાસ્ત ખોં આઘે હય કહોં
ગાના સુનને આઓ હય હમ લોગ સબ યહોં

આઓ મીમાં બાંકે મય ચંપી બનાઉં
 ચંપી બનઉં મએ પાંજી દયાગી
 ગરમા ગરમ ચંપી નરમા નરમ ચંપી
 બકરા હજમ ચંપી મુરગી બસમ ચંપી
 જએસા છેલા મએ બનાહું વએસી ચંપી બનાઉં
 સેટ ગડબડ ગર કુછ કરે ગરદન મએ ઉનકી દયાઉં
 ગલા મડોડચંપી ખોપડ ફોડે ચંપી.
 પ્રસલી તેડ ચંપી ખુની ચોડ ચંપી =

ધીરે પીના મની હાર ચુરીયાં =
 એક તો મોરી નાળુક બધયાં
 દુજે દાબત તુ દહેજર
 ઉંઘલી પકરત પહોંચા પકરે
 કાહે કરત ગુછજર =

જેબન લગ્નદાર ચાર મોરી બગીયામે
 ચુન ન ચુકલીયામે સેજ બીઝાઝ સોવેગા દીલદાર ચાર = મોરી.
 સોનેકી ઠરીઆ જીવના પીરોશ્ચુ આવેગા મેરા ચાર ચાર = મોરી.

ચલો દેખે સખી કેહુ અએર ધ્રુ લીયા બાજી
 બાજીરે મુરલીયાં બાજી
 મત ભાંગે બયો ચીત મોર મુરલીયાં બાજી
 બાજીરે મુરલીયાં બાજી
 શીર આયો વહી ચીત. ચોર મુરલીયાં બાજી.
 બાજીરે મુરલીયાં બાજી.

અએ અએસે નહી અએસે ગા
 સુન બએજી સીપાછયાસે મોર અખરીયાં લાગી
 લાગીરે અખરીયાં લાગી

મોરી પ્યારી હુમક હુમક કરત શીરી' આવે મન જાવે
 ચલત ચલત શીરત શીરત મનકો મોરે લુભાવો =
 માંગ સવારે સીસ ગુંથાએ નયન ખાન ચલાવે =
 મોહની મુરત સોહની મુરત દેખ શ્યા લલચાવે =
 મય ફરખાન તુજપર મેરે કીર દેગાર
 તેરે લુલ્હસે હો ગયા બેડા પાર
 લગાઉં મએ અખ ચલકે અએર એક સુરંગ
 ન શીરી'કે મીલનેમે તાહો દીરંગ

૫૮

તોરી સાવરીયાં હય જાદુ ભરી સખીયાં
 રસીલી કટીલી નુકીલી હય વાહ વાહ
 મેરે ભોલે ભાલે આશકે નાદાન
 સુરતકી ખરશી ગાલોકે કુરખાન
 દેડાલો દેડાલો ધધર કિધર કે ગાલોંકા બોસા
 અય પ્યારી જાન

દુશવાર હય દુશવાર હય દુશવાર હય મહેરખાન

૫૯

હાય હાય 'ધરબી લુટા' જરબી લુટા હાય
 સંદુકે ભીખાલી બકસબી ખાલી સખ કુચ્છ ખાલી
 કયા મુળયકા કયા મુળયકા કયા મુળયકા હય
 ન હય નોટ ન હય કોટ ધર ઉજડ ગયા
 સપ્રાયટ જેખ ઝાકુ તક ગયખ એકાધ પાઉડ
 આધ પાઉડ કુચ્છ ખચાના હય
 નગ્ધ ખુખ કીયા ખયપાર સોલા સોકે એક હજાર
 એબી ગયા વોબી ગયા સીના ફટા હાય

૬૦

તુમન આએ નગરીયા હમારીરે
 રહે ગઈ સુની સેજરીયા હમારીરે

આંખે દીખાકે તુમને મેરે દીલમે શહકી
 સીનેકે પાર હો ગઈ બરછી નીગાહકી
 તુમસે લડ ગઈ નજરીયા હમારીરે
 જજકા નહીં હય હાય તુમારી નીગાહમે
 આંખોકો અપની મઝેને બીઠાઈ હય રાહમે
 આવો આવો ડગરીયાં હમારીરે
 રખના ન તેગ કાંઈપર અય શીત નગર કહીં
 બલખાન જાએ મુકતમે નાજુક કમર કહીં
 માનો માનો સાવરીયા હમારાંરે

૬૧

અખલાલા પ્રેમ પ્યાલા સરવે ખાલા મોહે દરશન દીખલા
 ગુલે લાલા ગેસવાલા મતવાલા મોહે દરશન દીખલા
 મઝેતો જાવું જાનસે પરેશાં હયરાન પ્રાનસે =
 મુજે તેરા પ્યાન હય પરેશાં હયરાન પ્રાનહય

૬૨

દેખના હય અસર ઇસ્કકા ગર તુજકો શીરીન
 ગૌર કર તુ યે જમીન દેતી હય જગા શીરીન
 કાંપ્રે આશક શક હુછ ઇસમે સમાજ શીરીન
 જજખઅ ઇસ્કસે હુછ લેરી કુબુલ દુવા શીરીન

આખ તીસરા ખતમ.

